

Împărăția lui Dumnezeu este pentru toți oamenii

Text 1 Corinteni 15:20-28

Versetul de aur

Și când toate lucrurile Îi vor fi supuse, atunci chiar și Fiul Se va supune Celui ce l-a supus toate lucrurile, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți.

1 Corinteni :28

Introducere

Textul nostru provine din penultima parte a primei scrisori a lui Pavel către Corinteni. Aproape că se poate spune că Pavel păstra cea mai importantă parte a scrisorii sale pentru final: învățătura lui despre înviere.

Ar trebui să clarificăm de la început ce înțelegem prin cuvântul înviere. Unii cercetători biblici consideră că acest cuvânt se referă în primul rând la viața imediat după moarte: când cineva care aparține lui Isus moare, spiritul acelei persoane rămâne viu în prezența Domnului. A fi în prezența Domnului după moarte este o idee biblică importantă, afirmată de însuși Pavel (2 Corinteni 5:1, 6; Filipeni 1:20-24). Domnul este credincios: nu-și va părăsi poporul, nici măcar în moarte. Dar nu acesta este sensul învierii. De la început, oamenii au fost menționați să fie o combinație de corp și spirit. În calitate de Creator a toate, văzut și nevăzut, intenția lui Dumnezeu este de a-și revendica întreaga creație (Rom 8:22-23). Aceasta înseamnă că atunci când Hristos se întoarce pentru a finaliza lucrarea mântuitoare a lui Dumnezeu, Dumnezeu îi va învia pe morții, astfel încât ei să fie vii ca o unitate a trupului și a spiritului. Ei vor fi în părtășie cu cei care sunt încă în viață la a doua venire a lui Hristos (1 Tes 4:13-18). Acest act final din planul lui Dumnezeu va marca victoria supremă a lui Dumnezeu.

Din motive nesigure, unii membri ai bisericii din Corint au început să respingă ideea că Dumnezeu va învia morții.

Pavel a susținut că Dumnezeu într-adevăr înviază morții pentru că Dumnezeu L-a înviat pe Hristos din morți. El le-a prezentat corintenilor Evanghelia așa cum au auzit-o pentru prima dată: concentrat pe moartea, înmormântarea și învierea lui Isus, toate „după Scripturi” (1 Cor 15:3-4). Apoi a prezentat pe cei mulți care L-au văzut pe Isus după învierea Sa, viu în trupul Lui care fusese mort și înmormântat (15:5-7). Pavel se considera ultimul dintre acești martori (15:8), amintindu-le cititorilor că Domnul Isus i s-a arătat în chip trupesc pe drumul Damascului (Fapte 9:3-9). Învierea lui Isus, spune Pavel, este cea care demonstrează nu numai că Dumnezeu poate învia morții, ci și că îi va învia

Contextul lecției

I. O victorie garantată (1 Corinteni 15:20-22)

A. Pârğa celor adormiți (v 20)

Pavel dă o explicație la întrebarea: Înviază Dumnezeu morții? Învierea lui Hristos a dovedit că Dumnezeu poate și are putere să o facă. Dar mai mult decât atât, spune Pavel, garantează că va face acest lucru în viitor.

B. Revelația (v21-22)

Pavel plasează învierea lui Hristos încă de la începutul bibliei. Dumnezeu a intenționat să susțină viețile oamenilor, deoarece ei depind de El (Gen 2:9). Dar răzvrătirea a rupt acea relație și i-a separat pe oameni de puterea de susținere a lui Dumnezeu (Gen 3:22-24; Romani 5:12). În acest fel, omenirea a adus moartea asupra sa, atât pierderea vieții fizice, cât și depărtarea bunătații lui Dumnezeu de viețile noastre.

Învierea este însă o inversare a tuturor acestor lucruri. Celor care se întorc de la răzvrătire la credință, supunându-se stăpânirii lui Dumnezeu în împărăția lui, li se promite provizia datorată de viață a regelui. Cel rău a adus mai întâi moartea pe care toți au primit-o în răzvrătirea lor, dar cineva a adus viață. Acel cineva este Isus din Nazaret, pe care Dumnezeu l-a înviat din morți.

II. Planul pentru victorie (1 Corinteni 15: 23-26)

A. Toate lucrurile puse în ordine (v 23)

Pavel oferă o secvență de evenimente pentru a arăta cum se desfășoară planul lui Dumnezeu. Baza acestei secvențe este faptul că Dumnezeu Tatăl L-a înviat pe Hristos în a treia zi după răstignirea Sa. Din nou, amintirea „celui dintâi rod” ne aduce în minte faptul că întreaga recoltă îi aparține lui Dumnezeu.

B. Vrășmașul învins (v 24-26)

Pavel explică acum care va fi ordinea evenimentelor divine. Capabilitatea lui Hristos de a distruge orice stăpânire, domnie și orice putere include cu siguranță puterile lumii nevăzute care permit răzvrătirile pământești împotriva lui Dumnezeu.

Efesenii 1:19-21 este un pasaj deosebit de important pe această temă:

Acea putere este aceeași cu puterea mare pe care a exercitat-o când L-a înviat pe Hristos din morți și L-a așezat la dreapta lui în tărâmurile cerești, mult mai presus de orice stăpânire și autoritate, putere și stăpânire și orice nume care este învocat, nu numai în timpurile de acum ci și în cele viitoare. Lucrarea lui Hristos va fi terminată. Împlinirea ei este garantată de marele act deja terminat: învierea Lui din morți. Odată cu întoarcerea Sa și reînnoirea creației (2 Petru 3:10; Apocalipsa 21:1), voia lui Dumnezeu se va face într-adevăr pe deplin pe pământ, așa cum este în Ceruri (Matei 6:10).

Odată cu reînnoirea lui Hristos nu va mai fi nimic de ce să se teamă credincioșii. Aceasta este învierea la o viață nouă! Înseamnă înfrângerea răului în toate manifestările sale. Înseamnă sfârșitul suferinței. Înseamnă bucurie. Înseamnă pace.

III. Victoria finală (1 Corinteni 15 27-28)

A. Se Supun toți, în afară de cel ce ia supus totul (v 27)

Referirea lui Pavel la Psalmul 110:1 continuă. În acel pasaj, Dumnezeu promite să-i învingă pe dușmanii unsului Său. Procedând astfel, acei dușmani ajung să fie călcați în picioare. Aceasta va fi o pedeapsă dreaptă pentru acei dușmani care au îndrăznit să încerce să facă exact același lucru Fiului lui Dumnezeu (Evrei 10:29)!

Înfrângerea dușmanilor înseamnă că totul este supus lui Dumnezeu tatăl, Hristos, cu o singură excepție: Dumnezeu Tatăl. Cel care pune dușmanii sub autoritatea Regelui. Dumnezeu Tatăl și Dumnezeu Fiul domnesc efectiv asupra noii creații, care este pe deplin supusă autorității divine a Dumnezeului trei în unul (Col 2:9-10).

B. Totul în toți (28)

Pavel face un pas dincolo de Psalmul 110:1 pentru a descrie finalizarea planului lui Dumnezeu.

În primul rând, Dumnezeu Tatăl supune totul unsului Său, lui Hristos, Fiului Său. Când acel plan măreț este complet, Fiul, la rândul său, se supune de bunăvoie Tatălui, punându-se pe sine și tot ceea ce este supus Fiului sub autoritatea Tatălui. În felul acesta, spune Pavel, Dumnezeu devine totul în toate, stăpânitorul tuturor, biruratorul peste toate.

Este important să recunoaștem aici că Hristos se supune de bunăvoie Tatălui. Nu există niciun indiciu în ceea ce spune Pavel că Fiul este mai mic decât Tatăl sau inferior lui. În Hristos „toată plinătatea Dumnezeirii trăiește în chip trupesc” (Coloseni 2:9). Pavel a mai scris că, deși Hristos era pe deplin egal cu Dumnezeu, Hristos a refuzat să folosească această egalitate în propriul său avantaj. În schimb, el a devenit de bunăvoie un slujitor pentru a face voia Tatălui, o voință care era și a lui. Hristos a fost apoi înălțat la locul cel mai înalt de către Tatăl (Filipeni 2:6-11).

CONCLUZII:

Deoarece noi, oamenii muritori, trăim atât de aproape de moarte, încât mintea unui creștin se îndreaptă adesea către promisiunea lui Dumnezeu că moartea este urmată de viață cu Dumnezeu în Rai. Acea promisiune este reală, adevărată, importantă și o reală mângâiere atunci când ne gândim la mortalitatea noastră.

Dar pasajul de astăzi ne amintește că există și mai multe lucruri la care să ne așteptăm.

Învierea din morți este parte integrantă a sfârșitului istoriei care vine. Fără înviere, „toate lucrurile” asupra cărora Dumnezeu domnește ar lăsa deoparte cele mai prețioase elemente ale creației lui Dumnezeu: poporul său. Vom fi reuniți într-o părtășie vie și vom fi reînnoiți pentru o viață nesfârșită în noul cer și pământ pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru noi.

Acea viață viitoare ne va aduce împreună cu tot poporul lui Dumnezeu din toate timpurile. Va fi o viață în care locuim într-un cer noi și pământ nou.

Ne putem doar imagina ce ne rezervă Dumnezeu – și ne putem mira de înțelepciunea și dragostea Lui care au făcut totul posibil.

Nu trebuie să uităm că lumea în care trăim acum și trupurile care sunt în prezent ale noastre sunt temporare, pentru a fi înlocuite cu cele permanente. Acesta este ceea ce inspiră speranță chiar și în cele mai grele încercări. Aceasta este ceea ce ne-a promis Dumnezeu, acum și în veci.

Ce trebuie să memorăm: Victoria finală a lui Dumnezeu ne va face reîntregi pe vecie.